

ב"ה

Vision of Science from a Chabad Perspective*

TABLE OF CONTENTS

Maimonides' <i>Foundation</i>	2
The Maimonidean Rebbe.....	6
Knowledge by Identity	7
Internal Knowledge, External Knowledge.....	11
The Mind's Role in the Human Whole.....	12
The Disconnected Mind	14
Stability and Change.....	17
Change and Changelessness in Torah	20
Essential Difference is the Subject Matter.....	23
Confluence	25
The Wholeness of Science.....	27
Dealing with Apparent Contradictions	29
Science and Consciousness.....	42
Truth	43
Conclusion.....	52

*

(* המאמר נערך על ידי הרב שמואל קלאצקין שליט"א. המראי מקומות נערכו ע"י חברי המכון הרבנים שליט"א משה ליב מילר, זלמן קארף ואברהם בערגשטיין.

Maimonides' Foundation

In the very first law of the one and only universal code of Jewish law, the *Mishneh Torah*, Maimonides includes the issue of science as a crucial part of establishing the first of all principles in Judaism¹:

The basic principle of all basic principles and the pillar of all sciences is to realize² that there is a First Being who brought every existing thing into being. All existing things, whether celestial, terrestrial, or belonging to an intermediate class, exist only through His existence.

By beginning his code of Jewish law by speaking of G-d as the One who brings all things into being, Maimonides is following the lead of the Torah itself, which introduces us to all of its teachings by first telling us of how G-d is the creator of the universe.

Maimonides uses precise language to tell us that this has a dual significance – it is at once *yesod hayesodot* – literally, “the foundation of foundations” – and *amud hehochmot* – literally, “the pillar of wisdoms”. He makes no distinction here between different realms of knowing – there is no implication of any relevant difference on this point between higher and lower modes. That which exists, without distinction, is from G-d, and all knowledge, of whatever sort, is built on

(1) רמב"ם (יסודי התורה א, א): "יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון, והוא ממציא כל נמצא, וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמתת המצאו".

(2) וראה 'מעשה רקח' (לר' מסעוד חי רקח, 1690-1768) לרמב"ם (שם): "ולא כתב להאמין לפי שעיקר המצוה היא על ידי הידיעה האמיתית כדרך שעשה אברהם אבינו ע"ה ועל דרך דע את אלהי אביך ועבדהו".

ובדרך מצותיך (האמנת אלקות מו, ב): "צריך להעמיק דעתו דוקא ואז יפתחו המדות כו' וע"ז נאמר 'וידעת היום והשבות אל לבבך' (דברים ד' ל"ט) וגם הציווי הוא על ההאמנה במה שא"א להשיג בדעת... וז"ש הרמב"ם בס' המצות שהציווי הוא בהאמנת אלקות ובריש ס' המדע אמר לידע שיש שם מצוי ראשון כו' וכלל בזה ב' דברים שהם ידיעת מציאותו הנודע בדעת וגם האמונה בו והם מצוה א' להשים דעתו ע"ז וגם להאמין כנ"ל. והר' יונה עשה מזה שתי מצות מצות האמונה מפסוק אנכי כו' ומצות הדעת מפסוק וידעת היום".

וראה גם 'קונטרס לימוד החסידות' לכ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע (ע' 16): "דאמונה זו צריכים להתעסק בהבנתה בהסבר שכלי, דעל זה אומר הלשון לידע ולא הל' להאמין".

וראה גם 'דרך פקודיך' (להגה"ק ר' צבי אלימלך מדינוב, מל"ת לז, אות נ. ע' קסד), ובהגהה שם (ע' קסה), ואכ"מ.

